

Mel.: Folk og røvere

JULEGYS!

Det gyser i hver tegnebog,
når julen viser tænder.
Den mindes priserne på pynt
og gaver, juleænder.
Nu ska' man ikke mer' ha' råd,
før man kontant ka' købe no't.
Næh, nu ka' man købe med dejlige kort.
Det er JULEN, der gør os helt bankerot.

Den kommer, før man aner det,
og før man kan forstå det.
Den kommer li'som af sig selv,
og uden nogen ser det.
Det har den gjort i mange år –
klædt ud med lys og englehår.
Hvordan det går til, er der ingen, der ved.
Det er JULEN, der spreder sin julefred.

Vi slikker os om munden glad,
når JULEN skal fortæres.
Med JULEfrokost, kager, slik
befolkningen ernæres.
Ku' man dog bare af og til
la' vær'3 at byde en gang til!
Men nej, det ska' være, som det plejer van.
Det er JULEN, som blotter sin søde tand.

Når JULEN først er kommet hid,
og JULEhjerter banker,
og hvert et JULEnissesind
er fyldt med JULEtanker,
så er det svært at holde stand
mod JULEN – KEND DIN OVERMAND!
Men vent! Før du ved det, er JULEN forbi,
og et helt år omtrent er du JULEFRI!

Eva Antkowiak